

ที่ อส 0018.1/ว 36

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าห้วยเมย กรุงเทพฯ 10200

28 มีนาคม 2538

เรื่อง การดำเนินคดีกับผู้ลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง

เรียน รองอัยการสูงสุด อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต และอัยการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ .ค.วน.มาที่ นร 0901/ว 309
ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2538 จำนวน 4 แผ่น

ตามที่คณะรัฐมนตรีมีนโยบายในการปราบปรามผู้ลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันเถื่อนอย่างจริงจังและเด็ดขาด ตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอโดยมีมติกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติม และได้กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงสำนักงานอัยการสูงสุดรับไปดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวอย่างเคร่งครัด และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติในการประชุมทุกครั้ง นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า เพื่อให้ได้ผลในการดำเนินคดี และเป็นนโยบายของรัฐบาล จึงให้ถือว่าคดีลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นคดีสำคัญ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามเป็นกรณีพิเศษ หากพนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องทุกข้อหา บางข้อหา หรือสั่งไม่รับของกลาง ก่อนมีความเห็นและคำสั่งให้บันทึกเสนอตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดเพื่อมีคำสั่งรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายคณิต ฒ นคร)

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 5412862

5412770 - 9 ต่อ 1342

โทรสาร 5412863

ด่วนมาก

ที่ นร 0901/ว 309

(สำเนา)

คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
78 ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

13 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง แจ้งมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
เรียน อัยการสูงสุด

อนุสนธิ การประชุมคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2538 (ครั้งที่ 49) เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2538 ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่อง ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง และได้มีมติดังนี้

1. เห็นชอบให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง ตามมาตรการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้แล้วต่อไป ดังนี้
 - 1.1 ให้มีการตรวจสอบเรือขนส่งของ ปตท. และ กฟผ. เช่นเดียวกับผู้ค้าน้ำมันอื่น
 - 1.2 ให้กรมเจ้าท่าตรวจสอบการตัดแปลงเรือประมงอย่างใกล้ชิดและเข้มงวด
 - 1.3 ให้มีคณะทำงานเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการลักลอบนำเข้าน้ำมัน โดยให้กรมศุลกากรเป็นเจ้าของเรื่องและประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4 ให้การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีใบกำกับการขนส่งของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ กำกับไปกับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งทุกครั้ง
2. เห็นชอบให้กำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติม ดังนี้
 - 2.1 ให้กรมสรรพสามิตกำหนดให้มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าออกจากคลัง และมาตรวัดน้ำมันคงเหลือ แบบ Automatic Level Gauge ในคลังน้ำมันชายฝั่งทุกแห่ง และให้มีการปิดผนึกมิให้ปิดเครื่องเข้าไปแก้ไขสัญญาณได้
 - 2.2 ให้มีการตรวจการณ์การขนส่งน้ำมันในทะเล และเฝ้าตรวจสอบพฤติการณ์การขนส่งน้ำมันทางบก ดังนี้
 - (1) ให้กองทัพเรือ กรมศุลกากรและกรมตำรวจ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตรวจลาดตระเวนการขนส่งน้ำมันในทะเล
 - (2) ให้กรมศุลกากรและกรมตำรวจ จัดหาสายสืบเฝ้าตรวจสอบพฤติการณ์การขนส่งน้ำมันทางบกของคลังน้ำมันชายฝั่งทุกแห่ง ทั้งคลังที่ได้รับอนุมัติให้นำเข้าและคลังที่ไม่ได้รับอนุมัติให้นำเข้า

2.3 ให้เพิ่มการตรวจสอบจับกุมบนบกอย่างเข้มงวด โดยให้กรมตำรวจจัดตั้งด่านตรวจสอบรถบรรทุกน้ำมันต้องมีเอกสารใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงติดไปกับรถบรรทุกน้ำมันทุกครั้ง โดยก่อนทำการตรวจสอบให้มีการชี้แจงทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การตรวจสอบแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานก่อน

2.4 ให้กรมสรรพากรส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่มของคลังน้ำมันชายฝั่งทุกแห่ง ทั้งคลังที่ได้รับอนุมัติให้นำเข้าและคลังที่ไม่ได้รับอนุมัติให้นำเข้ารวมถึงสถานีบริการ โดยเฉพาะสถานีบริการขนาดเล็กหรือสถานีบริการประเภทถังลอยด้วย

2.5 การแจ้งการนำเข้า

(1) ให้กระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้าและกรมการค้าต่างประเทศ) ขอความร่วมมือจากบริษัทน้ำมันที่มีโรงกลั่นในสิงคโปร์ให้แจ้งรายละเอียดของเรือบรรทุกน้ำมัน (Tanker) ที่รับน้ำมันจากโรงกลั่นในสิงคโปร์และมีจุดหมายปลายทางมายังประเทศให้ สพข. เพื่อให้ตรวจสอบได้ว่าการนำเข้าและเสียภาษี โดยถูกต้องทุกลำหรือไม่

(2) ให้กระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้าและกรมการค้าต่างประเทศ) กำหนดเงื่อนไขการนำเข้า ให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 ทุกราย ต้องแจ้งรายละเอียดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงทันทีที่เรือเดินทางออกจากประเทศสิงคโปร์

(3) ภายหลังจากที่มาตรการดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว ให้กรมศุลกากรดำเนินการตรวจสอบเรือนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงทุกลำอย่างเข้มงวด เป็นเวลา 1 เดือน นับแต่วันที่ได้เริ่มดำเนินการตามมาตรการข้อ (1) และ (2) เพื่อดูว่าการกำหนดมาตรการดังกล่าวประสบความสำเร็จเพียงใด

2.6 ให้กรมศุลกากรดำเนินการปรับปรุงแนวทางการดำเนินคดีของกรมศุลกากรให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยให้กรมศุลกากรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ให้ครบถ้วน และจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ดังนี้

(1) ให้ศึกษารายละเอียดในสัญญาเช่าเรือและพยานแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อค้นข้อมูลที่แสดงให้เห็นได้ว่าเป็นการนำเรือไปใช้ผิดประเภทหรือผิดสัญญาหรือเป็นการเช่ากันจริงหรือไม่

(2) กรณีที่มีการคัดแปลงเรือ ต้องจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ เช่น กรมเจ้าท่า ให้แสดงความเห็นว่าการคัดแปลงเรือเพื่อบรรทุกน้ำมันจนไม่สามารถนำเรือไปใช้จับปลาได้แล้ว และการคัดแปลงเกิดขึ้นก่อนหรือหลังการให้เช่า ถ้าผู้ต้องหาต่อสู้น้ำมันมิไว้ใจกับเครื่องยนต์เรือ ควรพิจารณาขนาดของถังเก็บน้ำมันเปรียบเทียบกับเรือขนาดเดียวกันว่ามีขนาดใหญ่ผิดปกติหรือไม่

(3) การรับเรือ ให้กรมศุลกากรขอความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน เช่น กรมเจ้าท่า กรมตำรวจ เพื่อให้มีการรับเรือของผู้กระทำผิดหรือทำให้ใช้เรือไม่ได้ เช่น การเพิกถอนทะเบียนเรือ เป็นต้น

(4) กรณีที่ผู้ถูกจับกุมอ้างว่าซื้อน้ำมันจากในประเทศ ให้กรมศุลกากรพิสูจน์หลักฐานการซื้อขายโดยตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีผู้ขายจริงหรือไม่และให้กรมทะเบียนการค้านำตัวอย่างน้ำมันไปตรวจสอบสารเติมแต่ง (Additive) เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นน้ำมันลักลอบนำเข้าหรือไม่ และน้ำมันนั้นมีคุณภาพถูกต้องตามที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดหรือไม่ หากปรากฏว่าน้ำมันมีคุณภาพต่ำกว่าที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด ให้กรมศุลกากรประสานงานกับกรมทะเบียนการค้าเพื่อดำเนินคดีผู้ถูกจับกุมและผู้ขายด้วย นอกจากนี้ให้กรมศุลกากรประสานงานกับกรมสรรพากรเพื่อตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ขายน้ำมันด้วย ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้มีผู้ร่วมมือรับเป็นผู้ขาย

หากกรมศุลกากรดำเนินการตามแนวทางข้างต้นไปแล้ว ปรากฏว่าการตรวจสอบเพิ่มเติมแต่ยังไม่ชัดเจนพอที่จะใช้เป็นหลักฐานพิสูจน์ว่าเป็นน้ำมันที่ลักลอบนำเข้ามาหรือเจ้าหน้าที่กรมทะเบียนการค้าไม่สามารถที่จะยืนยันได้ ให้กรมศุลกากรเสนอรัฐบาลใช้มาตรการอื่น ๆ ที่เตรียมไว้ออกมาดำเนินการ เช่น การเติมสาร Marker ในน้ำมันที่ผลิตได้ในประเทศหรือนำเข้ามาในประเทศ

(5) การติดตามผลคดี ในชั้นสอบสวนให้กรมศุลกากรติดตามสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่เสมอและในชั้นการพิจารณาของพนักงานอัยการให้กรมศุลกากรจัดส่งข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีที่รวบรวมไว้ แต่ดันให้แก่พนักงานอัยการเพื่อใช้เปรียบเทียบกับสำนวนการสอบสวนของตำรวจ

(6) เพื่อให้การปรับปรุงแนวทางการดำเนินคดีของกรมศุลกากรมีผลครอบคลุมไปถึงการดำเนินคดีของหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย เช่น ตำรวจน้ำ จึงควรเสนอให้หน่วยงานอื่นที่มีการดำเนินคดีผู้ลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงต้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบเพื่อประสานงานให้การดำเนินคดีเป็นไปในแนวทางข้างต้นทุกราย

(7) ให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2536 ซึ่งกำหนดให้กรมศุลกากรดำเนินคดีกับผู้ต้องหาลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงให้ถึงที่สุดทุกราย และมีให้ทำความตกลงระงับคดี โดยให้มีข้อยกเว้นไม่ต้องดำเนินคดีได้ ในกรณีที่กรมศุลกากรเห็นว่า ผู้กระทำความผิดรายใดมีหลักฐานอ่อนและอาจมีปัญหาในการดำเนินคดีให้ถึงที่สุด โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

- ให้กรมศุลกากรเสนอต่อคณะกรรมการเปรียบเทียบระงับคดี ซึ่งมีผู้แทนกรมตำรวจและผู้แทนกระทรวงการคลังร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

- ในการระงับคดีจะต้องทำการริบเรือด้วย เว้นแต่จะมีเหตุว่าขัดข้องต่อความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการเปรียบเทียบฯ ที่จะพิจารณาความเหมาะสมในการเปรียบเทียบความผิด แต่หากไม่ริบเรือ ให้เจ้าของเรือทำหน้าที่ยื่นยันต่อกรมศุลกากรเป็นเอกสารประกอบการระงับคดีว่าจะไม่นำเรือดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดหรือให้ผู้อื่นเข้าไปใช้ในการกระทำความผิด หากกระทำความผิดซ้ำยินยอมให้ริบเรือ

2.7 เพื่อให้การพิจารณาในชั้นของพนักงานอัยการเป็นไปอย่างรัดกุมยิ่งขึ้น ให้สำนักงานอัยการสูงสุดถือว่าคดีลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นคดีสำคัญ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามเป็นกรณีพิเศษ หากพนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องทุกข้อหา บางข้อหา หรือสั่งไม่ริบของกลาง ก่อนมีความเห็นและคำสั่งให้บันทึกความเห็นเสนออัยการสูงสุดก่อนมีคำสั่ง

2.8 ให้มีการขยายเขตน่านน้ำจากปัจจุบัน 12 ไมล์ทะเล เป็น 24 ไมล์ทะเล โดยจัดตั้งคณะอนุกรรมการฯ ขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจปฏิบัติการใน “เขตต่อเนื่อง” ระหว่าง 12 - 24 ไมล์ทะเลได้

2.9 มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม รับไปหารือกับบริษัทผู้ค้าน้ำมันต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลหรือเบาะแสที่แท้จริงในการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง ที่จะเป็นประโยชน์และช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ให้กระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และกรมสรรพากร) กระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้าและกรมการค้าต่างประเทศ) สำนักงานอัยการสูงสุด กองทัพอากาศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) กระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า) สฟช. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบ

นำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวข้างต้นโดยด่วนอย่างเคร่งครัด และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติในการประชุมทุกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์

(นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์)

เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

กองนโยบายและแผนพลังงาน

โทร. 282 9031

โทรสาร 282 9031

บท 4

ที่ อส(สฝปผ.) 0018/ว 360

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าหีบศพ กรุงเทพฯ 10200

25 ธันวาคม 2545

เรื่อง การดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดทางเศรษฐกิจ

เรียน รองอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการสูงสุด
อัยการจังหวัด และผู้อำนวยการสถาบันกฎหมายอาญาอ้างถึง ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 ข้อ 28 แก้ไขเพิ่มเติมโดย
ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2545

ตามระเบียบที่อ้างถึง กำหนดแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาคดีสำคัญว่า ในกรณีที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทุกข้อหาหรือบางข้อหา ให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการฝ่ายหรืออธิบดีอัยการเขต แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง รายละเอียดปรากฏชัดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากในปัจจุบันได้มีคดีความผิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งความผิดดังกล่าวมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ดังนั้น เพื่อให้การสั่งคดีประเภทดังกล่าวมีความละเอียด รอบคอบ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงกำหนดให้ความผิดทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการเงินการธนาคาร ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือการประกอบธุรกรรมทางการเงินอื่นใด ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเป็นคดีสำคัญ ในกรณีที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทุกข้อหาหรือบางข้อหา ให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการฝ่ายหรืออธิบดีอัยการเขต แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง เมื่ออธิบดีอัยการฝ่ายหรืออธิบดีอัยการเขตมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติไปตามนั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายคัมภีร์ แก้วเจริญ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0 2541 2770-9 ต่อ 1310

ที่ อส(สฝป.ผ.) 0018/ว 03

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าหีบศพ เขตฯ 10200

3 มกราคม 2546

เรื่อง การดำเนินคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและชุมนุมประท้วง

เรียน รองอัยการสูงสุด อธิบดีการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด
และผู้อำนวยการสถาบันกฎหมายอาญา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส 0003/ว 104 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าก่อนที่จะมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและคดีความผิดเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงของประชาชน ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบทำความเห็นพร้อมเสนอจำนวนตามลำดับชั้นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาก่อน ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า สถานการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การพิจารณาดังกล่าวผ่านหลายขั้นตอนโดยไม่จำเป็น: ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดังนั้น จึงยกเลิกการปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง โดยให้ถือว่าบรรดาคดีความผิดดังกล่าวเป็นคดีสำคัญที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมอัยการ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 ข้อ 13 และข้อ 28 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2545 ข้อ 3

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายคัมภีร์ แก้วเจริญ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0 2541 2770-9 ต่อ 1324

0 2541 2864

ที่ อส (สคปผ.)๐๐๑๘/ว ๓๒

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบเผย กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการอุทธรณ์คดีตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

เรียน รองอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการสูงสุด
อัยการจังหวัด และผู้อำนวยการสถาบันกฎหมายอาญา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ นร.๑๖๑๐ (คตส.)/๔๗๒๕

ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือประสานงานมายังสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดียาเสพติด ๕ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้ยื่นฟ้องนางสาวสมจิตต์ สายแวว เป็นจำเลยต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษเมทแอมเฟตามีนไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ขณะที่คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน (ป.ป.ส.) ได้ขอให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินของนางสาวสมจิตต์ สายแวว จำนวน ๑ รายการ คือเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท เนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗, ๒๘, ๓๑ พนักงานอัยการจึงได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สิน ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๑ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ร.๓๖๒/๒๕๔๑ ศาลได้ทำการไต่สวนพยานผู้ร้องและผู้คัดค้านเสร็จแล้ว มีคำสั่งว่า “เงินจำนวนที่ผู้ร้องขอให้ริบ เป็นเงินที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดมาจากการตรวจค้นที่พักของผู้คัดค้าน แม้มีข้อเท็จจริงบ่งบอกว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคดีนี้ เมื่อโจทก์ไม่ได้ฟ้องการกระทำดังกล่าวนี้มาและเงินดังกล่าวเป็นเพียงการกล่าวอ้างพาดพิง ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่จำเลยได้มาจากการขายเมทแอมเฟตามีนในครั้งก่อนเท่านั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะรับฟังว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในคดีนี้แต่อย่างใด จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง” พนักงานอัยการไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ คดีถึงที่สุด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของศาลดังกล่าว และเห็นควรให้มีการอุทธรณ์ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๓) (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ตรวจสอบทรัพย์สินและพยานหลักฐานต่างๆ ของนางสาวสมจิตต์ สายแวว พบว่า นางสาวสมจิตต์ สายแวว เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่นางสาวสมจิตต์ สายแวว มีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะหรือความสามารถในการประกอบอาชีพโดยสุจริต และผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้อาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจึงมีคำสั่งให้ยึดเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการดำเนินการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าว ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ศาลได้ทำการไต่สวนพยานทั้งสองฝ่ายแล้ว เห็นว่า เงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลควรต้องมีคำสั่งให้ริบทรัพย์สินตามคำร้องของพนักงานอัยการถึงแม้ว่าทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องนางสาวสมจิตต์ สายแวว เป็นจำเลยต่อศาลก็ตาม เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุด และแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามความในมาตรา ๒๕ ทั้งนี้เพราะบทบัญญัติในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มิได้บัญญัติว่า ทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีคำสั่งให้ยึดตามมาตรา ๒๒ และบรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ริบตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง จะต้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในคดีที่ศาลกำลังพิจารณาอยู่เท่านั้น ดังนั้น หากมีคดีทำนองนี้และศาลมีคำสั่งให้ยกคำร้องก็ให้พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายคัมภีร์ แก้วเจริญ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. ๐ ๕๔๑๒ ๗๗๐-๕ ต่อ ๑๓๑๐

ที่ นร ๑๖๑๐ (กตส.)/๔๗๒๕

สำนักงาน ป.ป.ส

ถนนดินแดง พญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๔๔

เรื่อง การอุทธรณ์ในคดีตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

เรียน อัยการสูงสุด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่ ๒๐๖/๒๕๔๑

ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

๒. สำเนาคำวินิจฉัยคดีตรวจสอบทรัพย์สินของนางสาว ส.

ด้วยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการฝ่ายคดียาเสพติด ๕ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้ยื่นฟ้องนางสาว ส. ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษเมทแอมเฟตามีนไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยมิได้รับอนุญาต ต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ คดีอาญาหมายเลขคำที่ ๓๗๓๘/๒๕๔๐ ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ได้วินิจฉัยว่าทรัพย์สินของนางสาว ส. ซึ่งเป็นเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดได้ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ ตามคดีหมายเลขคำที่ ร.๓๖๒/๒๕๔๑ และเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ศาลอาญากรุงเทพใต้วินิจฉัยว่า แม้มีข้อเท็จจริงบ่งบอกว่าเงินสดจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการขายเมทแอมเฟตามีนในครั้งก่อน จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องและคดีถึงที่สุดโดยมิได้มีการอุทธรณ์

ซึ่งตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๕ มีหลักว่าหากคดีมีมูลว่าทรัพย์สินที่พนักงานอัยการยื่นคำร้องตามมาตรา ๒๗ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น ซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวหมายถึงทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าในครั้งใด หรือทรัพย์สินนั้นได้เปลี่ยนแปลงสภาพไป ขาย จำหน่าย โอน ยักย้าย ไปในระยะเวลาสิบปีก่อนหรือหลังมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น คณะกรรมการ

ตรวจสอบทรัพย์สินได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือประสานงานไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องในคดีดังกล่าว หากสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นพ้องกับคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าควรมีการอุทธรณ์คำสั่งในคดีดังกล่าว จะได้เป็นแนวทางในการพิจารณาอุทธรณ์คดีของพนักงานอัยการศาลสูงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

โทร. ๐ ๒๒๔๕ ๓๕๔ โทรสาร ๐ ๒๒๔๕ ๕๓๕๗

<http://www.oncb.go.th>

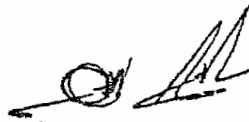
คำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ที่ ๒๐๖/๒๕๔๑
เรื่อง ให้ยึดทรัพย์สิน

ตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๓) (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ วินิจฉัยว่า ทรัพย์สินของนางสาว ส. ผู้ต้องหาซึ่งถูกตรวจสอบจำนวน ๑ รายการ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของนางสาว ส. ผู้ต้องหา โดยผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้อ้างอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน จึงมีคำสั่งให้ยึดเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(นายไอลาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

คดีตรวจสอบทรัพย์สินที่ ๑๗๘/๒๕๔๑
คดีวินิจัยที่ ๒๒๔/๒๕๔๑

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

คำวินิจฉัยคดีตรวจสอบทรัพย์สินของนางสาว ส.

ด้วยเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางนา ได้จับกุมนางสาว ส. อายุ ๒๓ ปี ผู้ต้องหา พร้อมของกลางเมทแอมเฟตามีนจำนวน ๒ เม็ด และของกลางอื่นอีกหลายรายการ โดยกล่าวหาว่ามียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่บริเวณกลางซอยลิจิต ๒ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของนางสาว ส. เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และด้วยเหตุมีความจำเป็นเร่งด่วน ไม่อาจเชิญประชุมคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้ทัน หากไม่รีบดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลง โยกย้าย หรือทำลายพยานหลักฐานได้ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งที่ ๕๘๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ให้ตรวจสอบทรัพย์สินของนางสาว ส. พร้อมทั้งมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการประจำคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ต่อมาคณะกรรมการประจำคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้นำเสนอสรุปผลการตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ ได้ความว่า นางสาว ส. ถูกฟ้องเป็นจำเลยและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอาญากรุงเทพใต้ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๓๘/๒๕๔๐ และจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชีพ และรายได้ของนางสาว ส. พบว่านางสาว ส. มีทรัพย์สินเป็นเงินสดจำนวน ๖๓,๖๐๐ บาท สำหรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด อาชีพ รายได้ และการชี้แจงการได้มาซึ่งทรัพย์สินของนางสาว ส. ปรากฏรายละเอียดตามบันทึกพิจารณาการตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่แนบมาพร้อมนี้

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ วินิจฉัยทรัพย์สินของนางสาว ส. โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการ

ประจำคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินนำเสนอแล้ว ได้ความว่านางสาว ส. มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเป็นผู้จำหน่ายยาบ้าในพื้นที่ซอยลิจิต ๒ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ต่อมานางสาว ส. ถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ตามคดีหมายเลขคดีที่ ๓๗๓๘/๒๕๔๐ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล จึงเป็นหลักฐานว่านางสาว ส. เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติ อาชีพ รายได้ และทรัพย์สินของนางสาว ส. นั้น ได้ความว่า หลังจากนางสาว ส. แต่งงานและอยู่กินฉันสามีภรรยากับนาย ว. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ช่วยบิดามารดาของนางสาว ส. ทำนาที่จังหวัดอุบลราชธานี ๑ ปี จากนั้นนางสาว ส. และนาย ว. จึงเดินทางมาทำงานในกรุงเทพฯ โดยทำงานตามโรงงานต่างๆ หลายแห่ง ซึ่งนางสาว ส. มีรายได้ก่อนถูกจับกุมเดือนละประมาณ ๖,๓๕๐ บาท รายได้จากประกอบอาชีพของนางสาว ส. น่าจะเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเท่านั้น ไม่น่าจะมีเงินเหลือเก็บ ส่วนนาย ว. รายได้เฉลี่ยในแต่ละเดือนประมาณ ๖,๐๐๐ บาทเศษ ซึ่งรายได้น่าจะหมดไปกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพเช่นกัน ดังนั้นการที่นาย ว. กล่าวอ้างว่าส่งเงินมาให้นางสาว ส. เก็บสะสมครั้งละ ๓,๐๐๐ - ๕,๕๐๐ บาท ก็ขัดแย้งกับรายได้ที่ชี้แจง จึงไม่น่าเชื่อว่านาย ว. จะมีเงินเหลือที่จะส่งให้นางสาว ส. สะสม ตามที่กล่าวอ้างได้ การที่นางสาว ส. อ้างว่าเงินสดจำนวน ๖๓,๐๐๐ บาท มีเงินส่วนหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ได้จากการเล่นแชร์นั้นก็ปรากฏว่านาง พ. หัวหน้าวงแชร์ให้ถ้อยคำว่ามีการเล่นแชร์ และนางสาว ส. เล่นแชร์ ๒ มือ ในชื่อบุคคลอื่น แต่ไม่มีหลักฐานยืนยันว่านางสาว ส. เป็นผู้เล่น ทั้งเมื่อพิจารณาประกอบรายได้แล้วไม่น่าจะมีเงินเหลือเล่นแชร์ ๒ มือ รวมเดือนละ ๔,๐๐๐ บาทได้ และไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงว่าเงินที่ประมูลได้จะเป็นเงินจำนวนเดียวกับที่ได้ยึดไว้ ข้อกล่าวอ้างของนางสาว ส. จึงเป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนั้นในชั้นจับกุม นางสาว ส. ให้การว่าไม่ทราบถึงที่มาของเงินดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมเชื่อว่าเป็นเงินที่ได้จากการจำหน่ายยาบ้า จึงไม่อาจจะรับฟังได้ว่าเงินเก็บสะสมจากการประกอบอาชีพตามที่กล่าวอ้าง จึงฟังได้ว่าเงินสดจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่นางสาว ส. มีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะหรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ วินิจฉัยแล้ว มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ ให้ยึดทรัพย์สินดังกล่าวของนางสาว ส. รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่ ๒๐๖/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ที่แนบมาพร้อมนี้

ดังนั้น คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน จึงขอให้พนักงานอัยการพิจารณาขึ้นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าว ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(นายโอภาส อรุณินท์)
ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ที่ อส 0027(ปพ)/ว 89

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบศพ กรุงเทพฯ 10200

14 มีนาคม 2550

เรื่อง การดำเนินการตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจราชการอัยการ อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการ อัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานอำนวยการ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา ระบบบริหาร และผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแนวทางในการดำเนินคดียาเสพติด ของพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีการตรวจสอบทรัพย์สินควบคู่ไปกับการดำเนินคดียาเสพติด ซึ่งทำให้เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติแก่สำนักงาน ป.ป.ส. อยู่ 2 กรณี คือ

1. กรณีที่มีการยื่นคำร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินรายการใดในฐานะของกลางที่ได้ใช้ในการกระทำความผิด ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดหรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 30 และ ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าวไปแล้ว หากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัย ว่าทรัพย์สินรายการนั้นเกี่ยวเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและขอให้พนักงานอัยการยื่น คำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 อีกให้ดำเนินการตามที่คณะกรรมการวินิจฉัย หากศาล วินิจฉัยว่าเป็นเรื่องการร้องซ้ำก็ให้เสนอประเด็นขึ้นสู่ศาลสูงเพื่อให้ศาลฎีกาพิจารณาวางบรรทัดฐานต่อไป

2. ในกรณีผู้ต้องหาหลบหนีหรือถึงแก่ความตาย ขอให้พนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีอาญา ยาเสพติดว่ามีความเห็นสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการตรวจสอบ ทรัพย์สินหรือเลขานุการมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัด โดยสำนักงาน ป.ป.ส. จะขอประสานพนักงานอัยการ ที่รับผิดชอบสำนวนในแต่ละคดีที่มีการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่หลบหนีหรือถึงแก่ความตาย

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้ความร่วมมือในการดำเนินการตามข้อ 1 ส่วนในกรณีผู้ต้องหาหลบหนีหรือถึงแก่ความตายให้พนักงานอัยการพิจารณามีความเห็นหรือมีคำสั่งในคดี ไปตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการฯ ภายในเวลา 1 ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขานุการที่คำสั่งให้ยึดหรืออายัด ทั้งนี้ โดยสำนักงาน ป.ป.ส.

จะได้ประสานงานกับพนักงานอัยการที่รับผิดชอบสำนวนในแต่ละคดีที่มีการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่หลบหนีหรือถึงแก่ความตายอีกทางหนึ่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา วราโห)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141

E-mail : eva@ago.go.th

ที่ อส ๐๐๒๗(ปผ)/ว ๕๕

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบศพ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจราชการอัยการ ที่ปรึกษาอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย เลขาธิการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงาน อำนวยการผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาระบบบริหาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรม และผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบภายใน

ด้วยสำนักงานคดีศาลสูงได้หารือสำนักงานอัยการสูงสุด เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ ที่บัญญัติให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับสารเสพติดให้เป็นที่ที่สุด โดยหาหรือว่าในการสั่งคดีในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นด้วยกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่เป็นที่สุด ตามมาตรา ๑๘ นั้นจะต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ด้วย หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่ที่สุดภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ และบทบัญญัติมาตรา ๑๘ ที่บัญญัติว่าคู่ความอาจยื่นฎีกาโดยยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้รับฎีกาไว้วินิจฉัย และศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาว่าจะรับฎีกาในปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้วินิจฉัยได้ นั้น บทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวไว้กำหนดวิธีพิจารณาพิเศษไว้ต่างหากจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเฉพาะในสองกรณี คือ ๑) ในกรณีที่คู่ความประสงค์จะฎีกาต้องยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลฎีกาพร้อมกับศาลฎีกา และ ๒) ศาลฎีกามีดุลพินิจที่จะรับฎีกาในปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งไว้วินิจฉัยก็ได้ ซึ่งมีได้กระทบถึงอำนาจการตรวจสอบและคำสั่งสำนวนของพนักงานอัยการรวมถึงอำนาจถ่วงดุลของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้ว่าราชการจังหวัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น ในการใช้อำนาจตรวจสอบคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๘ นั้นยังคงต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ โดยการสั่งคดีในกรณีที่เห็นด้วยกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์การที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นที่ที่สุดยังไม่ถือว่าคดีเสร็จเด็ดขาด เพราะมีข้อยกเว้นในมาตรา ๑๘ ที่สามารถสั่งฎีกาได้ในกรณีไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นหากเห็นด้วยกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์

ยอมต้องสั่งไม่ฎีกาแล้วดำเนินการไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หากผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออัยการสูงสุดแล้วแต่กรณี เห็นชอบกับคำสั่งไม่ฎีกา คดีจึงจะถึงที่สุดตามมาตรา ๑๘

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชาติ คงมาลัย)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. ๐๒๕๑๕๔๑๔๒

โทร ๐๒๕๑๕๔๑๔๑

ที่ อส 0027(ปผ)/ว 412

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเผย กรุงเทพฯ 10200

๒๐ กันยายน 2551

เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งคดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้ง

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจราชการอัยการ อธิบดีอัยการฝ่าย อธิบดีอัยการเขต อัยการพิเศษฝ่าย
เลขาธิการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานอำนวยการ
ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาระบบบริหาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร และผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรม

อ้างถึง คำวินิจฉัยคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ที่ 3-5/2550 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาฎีกา ที่ 5787/2550 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยปรากฏว่า ในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้งตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.2541 หลังจากที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้ออกประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 19 กันยายน 2549 กำหนดให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ล้มสุดลง ทำให้เกิดความเข้าใจว่าเมื่อได้มีการประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญแล้วไม่เฉพาะแต่รัฐธรรมนูญเท่านั้นที่ล้มสไป หากแต่ยังเข้าใจรวมถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกด้วย ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน กล่าวคือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งหลายตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีกระบวนการในการตราและแก้ไขเพิ่มเติมตลอดจนการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทั่วไป จึงมีสถานะทางกฎหมายเทียบเท่าพระราชบัญญัติทั่วไป การยกเลิกหรือการทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญล้มสไปบังคับให้ย่อมต้องมีกฎหมายยกเลิกหรือมีกฎหมายใหม่ออกมาใช้บังคับแทนเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทั่วไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 จึงมิได้ล้มสไปบังคับไปพร้อมกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2540 การกระทำอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ก็ยังคงเป็นความผิดต่อไป ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยของ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญที่อ้างถึง และคำพิพากษาศาลฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย แม้ต่อมาจะได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2550 โดยได้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 แต่การกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายเก่าซึ่งกฎหมายใหม่ไม่ได้ยกเลิกก็ยังคงเป็นความผิดอยู่ และถ้าการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายใหม่แตกต่างกับกฎหมายเก่า ก็ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ ทั้งนี้เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 และ มาตรา 3

โดยที่ความเข้าใจคลาดเคลื่อนในข้อกฎหมายดังกล่าว เป็นเหตุให้การสังคดีของพนักงานอัยการยังไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำนักงานอัยการสูงสุดจึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางในการสังคดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้

1) หากเป็นกรณีการกระทำที่มีการบัญญัติเป็นความผิดไว้ทั้งในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 โดยมีองค์ประกอบความผิดเหมือนกัน การกระทำความผิดตามฐานความผิดนั้นก็ยังคงเป็นความผิดต่อไป

2) หากเป็นกรณีการกระทำที่มีการบัญญัติเป็นความผิดไว้ทั้งในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 แต่มีองค์ประกอบความผิดบางส่วนต่างกันหรือถ้อยคำเกี่ยวกับองค์ประกอบความผิดมีส่วนแตกต่างกัน จะต้องแยกพิจารณาไปตามแต่ละฐานความผิด โดยดูรายละเอียดขององค์ประกอบความผิดส่วนที่แตกต่างกันว่าการกระทำที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 นั้น ถ้านำองค์ประกอบความผิดของฐานความผิดเดียวกันในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 ไปปรับเข้า จะยังคงครบองค์ประกอบความผิดอยู่หรือไม่ ถ้ายังคงครบองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 ก็จะต้องยังคงเป็นความผิดต่อไป

3) หากเป็นกรณีการกระทำที่มีการบัญญัติเป็นความผิดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 แต่ไม่มีการบัญญัติเป็นความผิดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 การกระทำนั้นก็จะไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เพราะเท่ากับว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ได้ยกเลิกฐานความผิดนั้นแล้ว

4) ในกรณีที่พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาลให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 แล้ว ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องโดยให้เหตุผลว่ากฎหมายดังกล่าวถูกยกเลิกแล้ว ให้อุทธรณ์ฎีกาจนกว่าคดีจะถึงที่สุดโดยอ้างคำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญและคำพิพากษาฎีกาข้างต้นไว้ในคำฟ้องอุทธรณ์และคำฟ้องฎีกาด้วย

5) ในกรณีที่พนักงานอัยการอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2547 ข้อ 54 ออกคำสั่งในคดีที่ยังคงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 โดยอ้างเหตุว่า มีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดเช่นนั้นไปแล้ว ให้พิจารณาดำเนินการเพิกถอนคำสั่งตามระเบียบดังกล่าว ข้อ 54 บรรดา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชาติ คงมาลัย)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0-2515-4142

โทรสาร 0-2515-4141

E-mail : eva@ago.go.th

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๓๘๓/๒๕๕๐

ศาลฎีกา

วันที่ ๓ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการประจำศาลแขวงขอนแก่น	โจทก์
		นายคัมพงษ์ ภูมิภูเขียว	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

จำเลย	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
-------	-------------	-----------

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ลงวันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ศาลฎีกา รับวันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

-๒-

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ เวลากลางวัน อันเป็นเวลาภายในเก้าสิบวัน หลังจากวันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำเลยซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ ๖ ของจังหวัดขอนแก่น ได้ยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายรวมทั้งหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง เหตุเกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๓, ๑๐๔ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง, ๑๐๔ วรรคหนึ่ง ลงโทษปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท และให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดห้าปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษายืน

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๓ -

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกา
ในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๒๔
พฤศจิกายน ๒๕๔๓ จำเลยสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ในเขต
เลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดขอนแก่น วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดขอนแก่น ทำให้ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายที่สมุหบัญชีเลือกตั้งจัดทำขึ้นและผู้สมัครได้รับรอง
ความถูกต้องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเก้าสิบวันหลังจากวันประกาศผลการเลือกตั้ง คืออย่างช้า
ภายในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ต่อมาในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ จำเลยได้มอบอำนาจให้
นางสาวผกาพรรณ สิงห์จันทร์ สมุหบัญชีเลือกตั้งของจำเลยยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายเฉพาะรายงาน
การรับจ่ายเงินต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดขอนแก่น โดยไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบรายการบัญชี
ตามแบบรายงานเอกสารนำส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเอกสาร
หมายเลข จ.๑๑ และรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
เอกสารหมายเลข จ.๑๒ ต่อมาในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ จำเลยขอแก้ไขรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัคร

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๔-

รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเอกสารหมายเลข จ.๑๒ โดยขอแก้ไขตัวเลขที่พิมพ์ผิดพลาดและยื่นรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่แก้ไขใหม่ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๔ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าการยื่นรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเอกสารหมายเลข จ.๑๒ (หรือ จ.๑๔) ของจำเลยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งไว้ในส่วนที่ ๖ ตั้งแต่มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๓ โดยมาตรา ๔๐ บัญญัติว่า การใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้ มาตรา ๔๑ บัญญัติห้ามมิให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใช้จ่ายในการเลือกตั้งเกินจำนวนค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด มาตรา ๔๒ บัญญัติให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองแต่งตั้งสมุห์บัญชีเลือกตั้งเพื่อจัดทำและรับรองความถูกต้องของบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่วนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายในกำหนดเก้าสิบวันหลังจากวันประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้สมัครแต่ละคนหรือพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อต้องยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายที่สมุห์บัญชีเลือกตั้งจัดทำขึ้น และผู้สมัครหรือหัวหน้าพรรคการเมืองแล้วแต่กรณี ได้รับรองความถูกต้อง บัญชีรายรับและรายจ่ายอย่างน้อยต้องประกอบด้วยค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ได้จ่ายไปแล้วและที่ยังค้างชำระ รวมทั้งหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๕-

คณะกรรมการการเลือกตั้ง จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวประสงค์ที่จะควบคุมไม่ให้ผู้สมัครใช้จ่ายเงินในการหาเสียงเลือกตั้งเกินไปกว่าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด และเมื่อมีการประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว คณะกรรมการการเลือกตั้งก็จะตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของผู้สมัครแต่ละคนตามรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ผู้สมัครยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง การควบคุมและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของผู้สมัครดังกล่าวก็เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เพราะกฎหมายไม่ประสงค์ให้ผู้สมัครที่มีเงินมากได้เปรียบผู้สมัครที่มีเงินน้อยในการหาเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น ในการยื่นรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครรับเลือกตั้ง กฎหมายจึงบัญญัติให้ผู้สมัครต้องยื่นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับรายรับและรายจ่ายในการเลือกตั้งให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบด้วย ทั้งนี้เพราะหากยอมให้ผู้สมัครระบุแต่จำนวนรายรับและรายจ่ายในบัญชีได้โดยไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบ ย่อมเปิดโอกาสให้ผู้สมัครที่ไม่สุจริตระบุจำนวนรายรับและรายจ่ายไม่ตรงตามความเป็นจริงโดยไม่อาจตรวจสอบได้ อันจะส่งผลให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมตามรายงานการรับจ่ายเงินของผู้สมัครรับเลือกตั้งฯ เอกสารหมาย จ.๑๒ (หรือ จ.๑๔) ของจำเลยที่ ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ (หรือวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔) ระบุแต่เพียงว่ามีค่าใช้จ่าย ๕ รายการ ซึ่งประกอบด้วย (๑) ค่าใช้จ่ายในการสมัครรับเลือกตั้ง (๒) ค่าจ้างแรงงาน (๓) ค่าจัดหาสถานที่ (๔) ค่าเช่ายานพาหนะและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (๕) ค่าวัสดุอุปกรณ์ (๖) ค่าโฆษณา (๗) ค่าจัดทำป้ายและสิ่งพิมพ์ (๘) ค่าสาธารณูปโภค และ (๙) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ โดยจำเลยไม่มีหลักฐานประกอบรายการการจ่ายเงินตามรายการต่าง ๆ ดังกล่าว การยื่นบัญชีรายรับ

(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

-๖-

และรายจ่ายของจำเลย จึงไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า เหตุที่ไม่ได้ยื่นหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งเนื่องจากจำเลยเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ในรถยนต์ของจำเลยและรถยนต์คันดังกล่าวเกิดอุบัติเหตุชนกับรถยนต์กระบะเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๔ ทำให้หลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสูญหายไปทั้งหมด คนขับรถของจำเลย และจำเลยได้รับบาดเจ็บสาหัส จำเลยต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลจนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ จำเลยไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยื่นหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายนั้น ในปีพยานี้จำเลยเบิกความยืนยันว่า เก็บเอกสารดังกล่าวไว้ในรถ เมื่อเกิดอุบัติเหตุรถชนจึงทำให้เอกสารสูญหาย โดยมีนางสาวผกาพรรณ สิงห์จันทร์ เบิกความสนับสนุนว่า ได้สอบถามจำเลยถึงบัญชีรายจ่ายในการเลือกตั้ง ๒๕๔๔ จำเลยจึงแจ้งพยานว่าหลักฐานดังกล่าวสูญหายไปทั้งหมด เห็นว่า ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมาย จ.๒๗ เจ้าพนักงานตำรวจระบุไว้แต่เพียงว่าเกิดเหตุรถยนต์ที่จำเลยนั่งชนกับรถยนต์กระบะ จำเลยได้รับบาดเจ็บ แต่หาได้ระบุว่ามิเอกสารของจำเลยสูญหายไม่ และหลังจากเกิดเหตุก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจำเลยสูญหาย จำเลยเพิ่งแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจในวันที่ ๒ พฤษภาคม ขณะพยานไปเยี่ยมจำเลยที่โรงพยาบาล จำเลยบอกว่าเอกสารดังกล่าวอยู่ในรถ จนกระทั่งสิ้นเดือนเมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่จำเลยต้องยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายว่า หลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมุดบันทึกบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งและเอกสารอื่น ๆ ของจำเลย

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๓-

สูญหายซึ่งปรากฏตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมายเลข ๒๘ จึงเป็นพิรุณ แม้ นางสาวผกาพรรณจะเบิกความสนับสนุนว่าเอกสารดังกล่าวอยู่ในรถของจำเลยและสูญหายไป ก็เป็น พยานบอกเล่า ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังและหากเอกสารดังกล่าวสูญหายไปจริง จำเลยก็อาจขอให้ผู้ออก หลักฐานการจ่ายทำสำเนาเอกสารไปรับเงิน ให้แก่จำเลยใหม่ได้ ที่จำเลยอ้างทำนองว่าจำเลยออกจาก โรงพยาบาล ในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ ต้องยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายภายในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ จึงไม่มีเวลาจัดเตรียมเอกสารนั้น เห็นว่า นางสาวผกาพรรณเป็นสมุห์บัญชีเลือกตั้งของจำเลย มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามกฎหมายอยู่แล้ว แม้จำเลยจะพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลก็สามารถใช้ให้ นางสาวผกาพรรณไปดำเนินการแทนได้ แต่จำเลยก็หาได้กระทำให้ พฤติการณแห่งคดีมีเหตุให้ เชื่อได้ว่าจำเลยใช้จ่ายเงินในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีหลักฐานการจ่าย หาใช่ว่าหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจำเลยสูญหาย ดังที่จำเลยกล่าวอ้าง เมื่อจำเลยยื่นบัญชีรายรับรายจ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเอกสารหมายเลข ๑๒ (หรือ ๑๔) โดยไม่หลักฐานเกี่ยวข้อง ประกอบ จึงเป็นการเจตนาฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง จำเลยจึงมีความผิด ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นชอบด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า ในชั้นอุทธรณ์ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า นายอนุสรณ์ ทิมา และนางวัลชนี รัศมีเพ็ญ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่นมอบหมายและแต่งตั้งให้ดูแลเกี่ยวกับการ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๘-

ยื่นบัญชีรายรับและรายจ่าย และเป็นผู้ตรวจสอบค่าใช้จ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่นตามลำดับ ไม่มีอำนาจปฏิเสธไม่ยอมรับบัญชีรายรับและรายจ่ายของจำเลย เป็นเหตุให้จำเลยหมดโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่รับวินิจฉัย เป็นการไม่ชอบ เพราะเหตุดังกล่าวทำให้จำเลยต้องถูกฟ้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า โจทก์ฟ้องว่าจำเลยยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายรวมทั้งหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องและครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง โจทก์มิได้ฟ้องว่าจำเลยไม่ยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด คดีไม่มีปัญหาว่าจำเลยได้ยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายหรือไม่ หรือคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับบัญชีรายรับและรายจ่ายของจำเลยแล้วหรือไม่ อุทธรณ์ของจำเลยจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ เพราะไม่อาจทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวของจำเลยชอบแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

อนึ่ง คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๕-

และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ จะเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่ก็มีฐานะเป็นพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งที่มีการประกาศใช้แยกมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ การที่มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฉบับดังกล่าว กำหนดให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง จึงทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ สิ้นสุดลงตามไปด้วย ไม่อีกทั้งประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ข้อ ๔ ยังได้บัญญัติด้วยว่า “ศาลทั้งหลาย นอกจากศาลรัฐธรรมนูญคงมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามบทกฎหมาย ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย” อันเป็นการรับรองให้กฎหมายทั้งปวงที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนการปฏิรูปการปกครองยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปอีกด้วย ดังนั้น เมื่อไม่มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฉบับใดออกมาบัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้จึงยังมีผลใช้บังคับต่อไป สิทธิภาคีอาญามาฟ้องของ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

-๑๐-

โจทก์จึงยังไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๕ (๕)

พิพากษายืน.

นายธานีศ เกศวพิทักษ์

นายนิพนธ์ สาครรัตน์

นายวีระศักดิ์ นิสามณี

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย